

ACC. N:R M. 8403:1-2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *Byggn. J. A. Persson*

Härad: *Färs*

Adress: *St. Lysabrid. gat. 13, Lund.*

Socken: *Årum, Polånga*

Berättat av: *Anders Westergren i Kalmö*

Uppteckningsår: *1949.*

Född år *1872* i *Kristianstads län*

"Årums - prägen."

Den kloke i Skum, eller "Skums-vägen".

Det fanns på slutet af 1800-talet en s. k. klok gubbe i Skum, som kallades för Skumspägen, han var något liknande Fleke-Petterkan i Wunninge, eller ända värre.

En gång så kom det en snickare dit till honom från Trötte-astads trakten och sökte honom för sin dåliga mage, sedan ingen läkare kunde bota honom, så sade då den kloke så fort han fick se honom, ni har väl dålig mage, ja det har jag, svarade han då, och så har ni rätt tre läkare innan ni kom hit men det har inte gjort någon nytta, ja det har jag svarade han då och så är ni snickare och heter Anders Westugren också.

Ja det gör jag svarade han då igen, och så är ni så och så gammal också, ja det är jag svarade han då igen, och så hade ni våra inte buktat om att resa hit också, ja det är sant svarade då Westugren, men då tyckte jag att häret lyftes på hufvudet på mig och det gick kalla kärar ned om ryggen på mig när han sade mig allt detta, utan att ens fråga mig om jag hade ordet, eller var jag hade hemna.

Men han botade mig sade Wittingren, och det kunde inte läkarna göra, han har sjelf talat om detta för mig när han var här i Lund 1905 och arbetade hos mig, nu är han i Amerika sedan många år tillbaka, om han lever ännu.

Så talade han om en annan tilldragelse om Stums-pägen, en gång så kom länsman Spötröm i Solänge förs härad, och skulle ta honom med sig till tinget i Spöbo, och så rätte han sig snällt upp i stegen, men det var rent omöjligt att få hästarna igång hur de än slog på dem, då sade han, jag är nog för tung, det är väl bäst att jag går af, och så gick han af och så försökte de igen ett par gånger till, men det blef det samma, så måste då länsmannen låta honom vara och köra, men då så han att au fick de akta sig hur de körd så att det ej gick galet innan de kom till Spöbo.

Och det hade det nära gäret också ty hästarna kom i sken så länsmannen hade väl aldrig väskan för eller senare kommit till tinget med en sådan fart som han kom den gången.

Men hur hade väl Stums-pägen kommit dit, ty han stod på tinghustrappan när de då komms dit, vad skall man tro.

Han hette visst
Lars Martinsson